

Προφητεία καὶ Ἀποκάλυψις;

ἡ
«χρησμολογία»
καὶ
«ἀποκαλυπτισμός»;

Ὁ «Κείμενος» Χριστός μας
καὶ οἱ πολυειδεῖς «ἀντικείμενοι»

Πολλοὶ οἱ ἀντίχριστοι*

«Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά
μηδὲ δειλιάτω» (Ἰωάν. ιδ' 27)

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀνησυχοῦσε γιὰ τοὺς Χριστιανούς, τὰ πνευματικά του παιδιά, μήπως τεντώσουν τὰ αὐτιά τους νὰ δεχτοῦν τὰ ἀπατηλὰ μηνύματα ἐκείνων, ποὺ ἦσαν «κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν» (Β' Τιμ. δ' 3).

Ὁ Χριστὸς τῆς Πρώτης καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας εἶναι ὁ Ἥλιος. Αὐτὸν ὅποιος ἀκολουθεῖ, «οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ τὸ φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάν. η' 12).

Πολλοὶ παρασύρονται στὴν ἐξέτασι τοῦ μελλοντικοῦ ἑκτακτου σημείου, ποὺ ἔχει ποικίλα ὀνόματα, καὶ φυσικά δὲν θὰ εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ **μιὰ ἀκόμα ἐξαρσις τοῦ κακοῦ.**

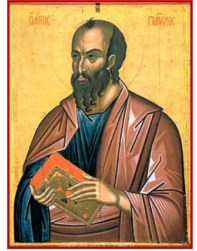
- Πάντα τὸ Φῶς, πάντα καὶ τὸ κακὸ.
- Πάντα ὑπάρχει [αὔξουσα] ἐντασις τοῦ κακοῦ.

Δὲν εἶναι κακὸ νὰ προσέχη κανεὶς τὴν ποικιλώνυμη σατανικότητα. Κακὸ εἶναι ν' ἀπο-προσανατολίζεται. Ν' ἀποσύρη τὸ βλέμμα του ἀπὸ τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τρομοκρατηθῆται μὲ **κάποιον ἐρχόμενο ἀντίχριστο.**

«Μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον» (Β' Θεσ. β' 3).

- Κάθε ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ποὺ θέλει μάλιστα νὰ παρασύρη στὴν ἄβυσσο τοὺς ἄλλους, εἶναι **υἱὸς τῆς ἀπωλείας καὶ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀντικείμενος καὶ ἀντίχριστος.**
- Ἄν τὸ πρόσωπο, ποὺ ἄλλοτε λέγεται «ἀντικείμενος», ἄλλοτε «ὑπεραιρόμενος», ἄλλοτε «ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας»,

ἄλλοτε «**υἱὸς τῆς ἀπωλείας**», ἄλλοτε «**ὁ κατέχων**» (ὁ Απόστολος Παῦλος δὲν χρησιμοποιεῖ τὴν λέξι «ἀντίχριστος»), εἶναι **ἕκτακτο φαινόμενο**, αὐτὸ δὲν καταργεῖ τὸ ἄλλο, τὸ ἀπείρως σπουδαιότερο. **Ποιό;**...

• **Ὅποιος** πηγαίνει θεληματικὰ **κόντρα** στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γίνεται **ἀντικείμενος**.

Ἄς θυμηθοῦμε γιὰ ποιὸ θέμα σὲ ἄλλη Ἐπιστολὴ του ὁ Απόστολος Παῦλος ἀναφέρει τὸ διάβολο ὡς **ἀντικείμενον**.

Γιὰ τὸ θέμα τῆς τεκνογονίας. **Λέει:** «**Βούλομαι** νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ **ἀντικειμένῳ** λαιδορίας χάριν» (Α΄ Τιμ. ε΄ 14).

Σήμερα οἱ λεγόμενοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καταπατοῦν ἀσύστολα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν παιδοποιΐα. **Μετέρχονται** τὰ πονηρότερα μέσα γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν τεκνογονία.

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι, κατὰ τὸν Απόστολο Παῦλο **ἀντικείμενοι;**

• **Ἄν** μιὰ φορὰ μᾶς ἐνδιαφέρη, ποιὸς σὲ κάθε ἐποχὴ εἶναι ὁ θρονιασμένος **ἀντικείμενος**, χίλιες φορὲς ἄς μᾶς ἐνδιαφέρη **νὰ μὴ γινώμαστε** ἐμεῖς **ἀντικείμενοι** στὸ Θεό, **ἀντίχριστοι**.

• **Ἡ θεοποίησις** εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἐντονα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς μας.

Ὅ,τι θρονιαῖζεται στὶς καρδιὰς τῶν πολλῶν εἶναι «θεὸς» γιὰ τὸν κόσμο.

Κάποτε «**ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος**», ὡς εἶδωλο, στήνεται καὶ μέσα στοὺς δικούς μας ναοὺς! **Ὅχι** διότι τοὺς ναοὺς μας καταλαμβάνουν βάρβαροι καὶ τοὺς βεβηλώνουν, ὅπως συνέβη σὲ κράτη δεδηλωμένου ἀθεϊσμοῦ.

Τὸ ἄλλο εἶναι χειρότερο: **Μέσα** στὸν ὀρθόδοξο ναὸ στήνεται τὸ εἶδωλο, ὁ **ὑπεραιρόμενος**, αὐτὸς ποὺ «**κουμαντάρει**» ἐγωϊστικὰ τὰ πάντα, αὐτὸς ποὺ «**φιγουράρει**» σὰν παγώνι, αὐτὸς ποὺ ἀπαιτεῖ ὅλοι νὰ τὸν προσκυνοῦν καὶ νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι σὲ κάθε ἀνοησία του. **Εἰς** τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσει».

• **Ὅταν** θεοποιοῦνται οἱ τύποι, ὅταν θρησκευοῦνται ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἐξωθῆται ὁ Χριστὸς στὸ περιθώριο, ὅταν ἀγνοῆται τὸ εὐαγγέλιό Του, τότε δὲν ἔχουμε **ἀντίχριστη συμπεριφορά;**

• **Ἄντι** νὰ δίνουμε, λοιπόν, σημασία στὰ **ἀντικείμενα**, ἄς προσέχουμε τὰ **Κείμενα**, τὰ ἱερά, τὰ θεόπνευστα **Κείμενα** τῆς **Ἁγίας Γραφῆς**.

• **Ἄντι** νὰ φοβώμαστε τὸν ὅποιοιδήποτε **ἀντικείμενον**, νὰ

είμαστε ένωμένοι με τὸν «**Κείμενον**», «ὅς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστὸς» (Α΄ Κορ. γ΄ 11).

Καθένας, πὸν δὲν δέχεται τὸν Χριστὸ ὡς σαρκωμένο Θεό, πολὺ δὲ περισσότερο τὸν πολεμάει, εἶναι **ἀντίχριστος**.

Ἔτσι λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὶς Ἐπιστολές του, πὸν μόνο σ' αὐτὲς ἀναφέρεται τὸ ὄνομα «**ἀντίχριστος**» (οὔτε στὴν δευτέρα πρὸς Θεσσαλονικεῖς οὔτε στὴν Ἀποκάλυψι ἀναφέρεται, ὅσο καὶ ἂν ἐπιμένουν οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἀντιχριστολογοῦντες!).

Λέει ὁ Ἰωάννης: «**Καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν. Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει**» (Α΄ Ἰωάν. β΄ 18-23).

• **Σημασία** δὲν ἔχει ἡ πολυπραγμοσύνη γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ **ἀντιχρίστου**.

Σημασία ἔχουν δύο σχετικὰ.

Τὸ ἓνα: **Πάντοτε** μισοῦνται καὶ πολεμοῦνται οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοί.

Τὸ ἄλλο: **Οἱ** Χριστιανοὶ στηρίζονται ὄχι στὸν **ἀντίχριστο**, ἀλλὰ στὸ Χριστό.

Δυστυχῶς, πολλοὶ τρομοκρατοῦν τοὺς ὀλιγοψύχους μετὰ τὸν «**ἀντίχριστο**».

* * *

Ὁ πιστὸς δὲν πολυπραγμονεῖ γύρω ἀπ' τὴν ἅπαξ ἀναφορὰ τοῦ Παύλου σ' ἓνα μυστηριῶδες πρόσωπο σατανικῆς συμπεριφορᾶς καὶ σατανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἀλλ' ἀσχολεῖται μετὰ τὸ αὐτονόητο ἔργο ὅλων τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων ὅλων τῶν αἰώνων.

Ξέρετε πῶς μοιάζουμε;

Μᾶς ἔχουν κυκλώσει πολλὲς φλόγες καὶ ἐνῶ καιγόμαστε, ἐμεῖς δὲν ἀσχολούμαστε μετὰ τὸ πῶς θὰ γλυτώσουμε ἀπ' τὸ στόμα τους ἢ πῶς θὰ τὶς σβήσουμε, ἀλλὰ **τρέμουμε μιὰ μόνο φλόγα** πού... κάποτε θὰ ἔρθῃ!

Μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ μεγάλου ἀντιχρίστου, τοῦ διαβόλου, ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει! **Καιγόμαστε** ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀντιχρίστους του, καὶ ἐκεῖνος μᾶς ἔπεισε νὰ μὴ τοὺς φοβώμαστε, ἀλλὰ νὰ **τρέμουμε κάποιον** πού... θὰ ἔρθῃ!

Καὶ στὴν κόλασι ἀκόμα οἱ ἀπρόσεκτοι καὶ περιέργοι «χριστιανοὶ» θὰ τσακώνονται γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι τελικὰ καὶ ἂν ἦρθε ἢ δὲν ἦρθε στὴν γῆ ὁ ἀντίχριστος!

Μερικοὶ ἔχουν καταληφθῆ ἀπὸ ἄγχος, ὅτι δὲν θὰ μποροῦν πιά νὰ κάνουν τίποτε, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι... σίγουρο, ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ τοὺς σφραγίσουν μὲ κάποιον «χάραγμα» τοῦ ἀντιχρίστου, ὅτι θὰ μεταβληθοῦν αὐτόματα σὲ ἄβουλα νούμερα, σὲ ἀγέλη κάποιου ἀριθμοῦ!

Ἄλλοίμονο!...

- **Τ**ότε, ποῦ πάει τὸ Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης;
- **Π**οῦ πάει ἡ παντοδυναμία τοῦ Χριστοῦ;
- **Π**οῦ πάει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου;
- **Π**οῦ πάει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου τῆς Ὁποίας ὁ πιστὸς τὰ «πάντα ἰσχύει» (Φιλιπ. δ' 13);

- **Π**οῦ πάει ἡ βεβαιότητα, ὅτι θὰ καταλυθῆ τὸ κράτος τοῦ ἀντιχρίστου διαβόλου τελείως;

Ὁ πιστὸς Χριστιανὸς ἕνα φοβᾶται:

Νὰ μὴ παραδοθῆ στοὺς πειρασμοὺς καὶ θελήσῃ μόνος του νὰ γίνῃ **ἄβουλο νούμερο** σκοτεινῶν δυνάμεων. **Δ**ὲν φοβᾶται τὴν ὑποδούλωσι τῆς βουλήσεώς του κατὰ τὸν ὅποιονδήποτε **μαγικὸ τρόπο**. **Γ**ιατὶ κάτι τέτοιο δὲν γίνεται.

Δὲν ταράζεται ἀπὸ τὸ **σύνδρομο τῆς θρησκευτικῆς τρομοκρατίας**, ποῦ ἔχει καταλάβει ἀσθήρικτους καὶ ἀνόητους.

Στηριγμένος ὁ πιστὸς σὲ ὅσα ἡ Γραφή βεβαιώνει, κάπως ἔτσι ἀντιστέκεται:

Φύγετε τῆς **ἐσχατομανίας** τὰ παιδιά, ποῦ θέλετε νὰ με τρομάξετε μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ... ἀντιχρίστου! **Ἐ**γὼ ἔχω τὸ δικό μου **Κύριο**, τὸ **Χριστό** μου, ποῦ ἦρθε. **Κ**αὶ **Τ**ὸν περιμένω νὰ ξανάρθῃ γιὰ νὰ πάρῃ ἀκόμα πιὸ κοντὰ **Τ**οῦ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς. **«Ὁ Κύριος ἐγγύς»!**

Τὶς σκιές δὲν τὶς φοβᾶμαι! **Μ**ήτε τὰ «μορμολύκια» καὶ τὰ φαντασιοκοπήματα. **Ζ**ῶ στὸ φῶς τῆς ἀλήθειας. **Ἄ**νήκω στὸ στρατὸ τοῦ Ἰησοῦ, στὴν Ἐκκλησία τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐλευθερίας.

* * *

Μὲ **ἀφορμῆ** κάποια καινούργια «ταυτότητα», ποῦ ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς «Κάρτα τοῦ Πολίτη», μερικοὶ ταράζονται. **Μ**ιλᾶνε γιὰ τὸ «χάραγμα» κάποιου θηρίου, ποῦ τὸ ἔχουν

βαφτίσει «**άντίχριστο**»!

Τὸ ὅτι ἡ λέξις «**άντίχριστος**» δὲν ὑπάρχει στὴν Ἀποκάλυψι εἶναι πασίγνωστο.

Τὸ ὅτι γιὰ πολλοὺς **άντιχρίστους** μιλάει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὴν πρώτη του Ἐπιστολὴ (β' 18-23), καὶ αὐτὸ εἶναι πασίγνωστο.

Ὅπως ἐπίσης, πασίγνωστο καὶ αὐτονόητο εἶναι, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κυρίου μέχρι τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου ἦλθαν, ἔρχονται καὶ θὰ ἔρχωνται μυριάδες **άντίχριστοι**, ὅλοι ὅσοι ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸ ὡς Σωτῆρα, ὅσοι πολεμοῦν τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Χριστιανούς, ὅσοι ἀσεβοῦν στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκεῖνο, πού δὲν ἔχουν προσέξει πολλοὶ εἶναι τὰ **ἅγια χάραγματα**. **Μ**ιλᾶνε μόνο γιὰ τὸ **ένα χάραγμα τοῦ θηρίου**, καὶ καμμιά μνεῖα δὲν κάνουν γιὰ τὰ **πολλὰ σφραγίσματα τοῦ Θεοῦ στοὺς πιστοὺς**.

Ἄς ἀναφέρουμε μερικά:

• **«Κ**αὶ ἐρρέθη ταῖς ἐξουσίαις (τῶν ἀκρίδων), ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες **οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν**» (Ἀποκ. θ' 4).

Δηλαδή: **Εἶ**παν στὶς ἀκρίδες νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς οὔτε κανένα χλωρό, οὔτε κανένα δέντρο, παρὰ μόνο νὰ βλάψουν ἀνθρώπους, **πού δὲν ἔχουν τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ στὰ μέτωπά τους!**

• **Ἐ**χουν οἱ Χριστιανοὶ καμμιά **σφραγίδα** στὸ μέτωπο; **Κ**ανένα **χάραγμα**; **Ὅ**χι. **Ἄ**ρα δὲν εἶναι Χριστιανοί; **Εἶ**ναι, ἀφοῦ τὸ χάραγμα εἶναι **συμβολικὸ καὶ ἀόρατο**.

• **Ἐ**χουμε καμμιά σφραγίδα στὸ μέτωπο; **Ἄ**ρα δὲν εἴμαστε Χριστιανοί! **Κ**αὶ ὅμως εἴμαστε. **Εἶ**χαν καμμιά σφραγίδα στὸ μέτωπό τους οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες; **Ὅ**χι. **Ἄ**ρα δὲν ἦσαν Χριστιανοί! **Ἀ**σφαλῶς ἦσαν. **Εἶ**χαν τὸ σφράγισμα καὶ τὸ χάραγμα, ἀλλ' **ἀόρατο!**

• **Γ**ιὰτί, λοιπόν, τὸ **εὐλογημένο σφράγισμα καὶ χάραγμα**, γιὰ τὸ ὁποῖο μιλάει ὁ Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψι καὶ στὰ ζ', θ' καὶ ιδ' κεφάλαια, εἶναι **συμβολικὰ καὶ ἀόρατα**, καὶ μόνο τὸ **σφράγισμα τοῦ θηρίου** (Ἀποκ. ιγ' 16) θὰ εἶναι ὄρατο καὶ πραγματικό; **Ἐ**ξηγήστε οἱ ταράζοντες τὸν κόσμον, γιατί;

■ **Μ**όνο στὸν ἐγκέφαλο πλανεμένων καὶ ἀκροαίων προτε-

σταντών της Αμερικῆς μπορεῖ νὰ ἀναζητηθῆ ἐξήγησις. Τὸ πῶς τώρα ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθε ἐδῶ, αὐτὸ εἶναι ἓνα ἄλλο μυστήριον, ἔπτασφράγιστο, ἢ μᾶλλον μιὰ ἐπιτυχία τοῦ ἀντιχριστοῦ, τοῦ διαβόλου.

• **Μ**ὲ τὸ εἰσιτήριο τοῦ **οὐρανοπολίτη** ἀσχοιοῦνται οἱ Ἅγιοι. **Δ**ὲν εἴμαστε τῆς γῆς αὐτῆς πολῖτες.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «**Οὐ**κ εἶ πολίτης, ἀλλ' ὀδίτης εἶ καὶ ὁδοιπóρος. **Μ**ὴ εἴπης· ἔχω τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ἔχω τήνδε. **Οὐ**κ ἔχει οὐδεὶς πόλιν. **Ἦ** πόλις ἄνω ἐστὶ» (Ε.Π.Ε. 33, 120).

Μετάφρασις: **Δ**ὲν εἶσαι πολίτης, ἀλλὰ διαβάτης καὶ ὁδοιπóρος. **Μ**ὴ πῆς, ἔχω αὐτὴν τὴν πόλιν ἢ ἔχω τὴν ἄλλην. **Κ**ανένας δὲν ἔχει πόλιν, μόνιμη κατοικία. **Ἦ** πόλις μας εἶναι πάνω.

• **Ο**ἱ Χριστιανοὶ εἶναι:

Οὐρανοδρόμοι. Πορεύονται πρὸς τὸν οὐρανὸν, περπατῶντας στὴν γῆ. «**Οὐ** γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Εβρ. ιγ' 14).

Οὐρανοπολίτες. «**Τ**ὰ ἄνω φρονοῦμεν, οὐ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς» (Κολασ. γ' 2).

Οὐρανοδείκτες. Δείχνουμε στοὺς πεζοπόρους καὶ ταλαίπωρους τοῦ κόσμου, πῶς τὸ «πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλιπ. γ' 20).

Περπατᾶμε μὲ σκοπὸν καὶ στόχον τὸν οὐρανόν: «**Κ**ατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως» (Φιλιπ. γ' 14).

Περπατᾶμε μὲ **διπλὴ σφραγίδα** στὸ μέτωπο.

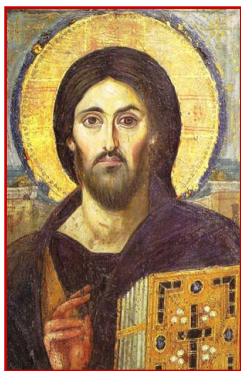
Ἡ μία εἶναι ἡ δική μας: **Ἡ Ὁμολογία.** **Ἡ ἄλλη** τοῦ Χριστοῦ: **Ἡ Χάρις.** **Ναί,** δέχομαι τὸ **χάραγμα** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

• **Ἐ**χομε καὶ ἄλλο **ἅγιο σφράγισμα** στὴν Ἀποκάλυψιν.

Δόθηκε ἐντολὴ στοὺς τέσσερις Ἀγγέλους: «**Μ**ὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρως οὐ **σφραγίσωμεν** τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **Κ**αὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν **ἐσφραγισμένων**· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένα ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ...» (Ἀποκ. ζ' 3-4).

Οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ἔχουν **χάραγμα** στὸ μέτωπο; **Ἦ**χι. **Κ**αὶ ὅμως εἶναι Χριστιανοί. **Β**έβαια παρακαλοῦν: «**Μ**ὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν».

Σὲ τί διαφέρει ὁ πειρασμὸς ἀπὸ ὁποιαδήποτε **ἐξωτερικὴ**

ἐπέμβασι ἄλλου; **Σ**τὸν πειρασμὸ ἐνδίδει ἡ ἐλευθερία μας. **Σ**τὴν ἄλλη ἐπέμβασι ἡ ἐπιωροῇ δὲν λειτουργεῖ ἡ ἐλευθερία. **Μ**ὲ μαγικὸ τρόπο οὔτε κακὸ οὔτε καλὸ μποροῦν νὰ μᾶς κάνουν.

● **Β**έβαια λογαριάζουμε τοὺς ἀντίχριστους, τὶς ἀντίχριστες, τὰ ἀντίχριστα. **Ὅ**σοι καὶ ὅσα μᾶς σερβίρουν τὴν διαφθορὰ καὶ τὴν διαστροφή τῆς ἀλήθειας.

● **Ὁ** Απόστολος Παῦλος προσπαθοῦσε νὰ χαραθῆ στὶς καρδιές ὅλων «Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρωμένος» (Γαλ. γ' 1). **Π**ῶς Τὸν χάραξε; **Μ**ὲ τὴν ἀόρατη χαρακτηριστικὴ τέχνη. **Μ**ὲ τὸ χρωστῆρα τοῦ λόγου του.

● **Ὁ**ί Χριστιανοὶ δὲν φοβόμαστε τὸν ἕναν ἀριθμὸ, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς εἶναι 666 ἢ 777 ἢ 888! **Τ**ὰ ἀναρίθμητα ἀμαρτήματά μας φοβόμαστε.

● **Ὁ**ί Χριστιανοὶ δὲν φοβόμαστε τὸν ἀντικείμενον. **Σ**τηριζόμαστε στὸν **Κ**είμενον, «ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστὸς» (Α' Κορ. γ' 11).

Ὁί Χριστιανοὶ δὲν δίνουν σημασία στὰ «ἀντικείμενα». **Π**ροσέχουμε τὰ **Κ**είμενα, τὰ ἱερά, τὰ θεόπνευστα **Κ**είμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

■ **Ὁ**ί Χριστιανοὶ ἕνα **χάραγμα** ποθοῦν. **Ν**ὰ γραφτῆ τὸ ὄνομά τους στὸν κατάλογο τοῦ οὐρανοῦ (Λουκ. ι' 20).

(*) Ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. φύλλου 1861/7.1.2011, σελ. 3-4, τοῦ Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.